

Молоде Життя

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Ч. 4 (115)

ВЕРЕСЕНЬ

1954

ПРО КАЗКУ ПРОЙДЕНИХ ДОРІГ

Дні радісних, безжурних мандрівок, дні гомінкого, сповненого пластовими зайняттями і дозвіллям, таборування — за Вами, Товариство. Ще тільки новак чи юнак розповідає своїм батькам або в крузі товаришів-однолітків про свої і свого Гуртка осяги, перемоги і пригоди, ще тільки в очах новачки чи юнаки теплим вогником запалюється спогад про недавні хвилини вогників і ватер, про соняшні, розспівані години їхніх таборів і зустрічей.

Розповідь і спогади стають казкою Ваших пройдених доріг. Ця казка сповнена чару і принад, однакових для всіх Вас — чи тих, що таборували на Новому Соколі біля Бофало, чи тих, що зустрі-

чалися і таборували на узгір'ях Пластової Оселі в Іст Четтем, чи тих, що відбудували Пластову Зустріч в оселі Україна під Монтреалем в Канаді, чи того пластового братства з різних кінців Канади і ЗДА, що таборувало у Пластовій Січі над розлогими водами озера Онтаріо у Грефтон, Онт., чи всіх тих пластунок і пластунів, що водночас із Вами таборували під далеким Вінніпегом, або в ще дальшій Бразилії й Аргентині і там далеко у відпочинкових таборах Європи, що їх Ви допомогли своїми пожертвами влаштувати.

Відбуваючи Ваші зустрічі й табори — Ви присвятили їх цього року казці пройдених доріг, боїв і походів Українського Січового

Будують ватру

„Заслухані в золоте слів, що лились...“

фото: Я. Вишніцький

Стрілецтва, сорокліттю їх вимаршу на війну. Нав'язуючи до цієї події, передавав Вам, запалюючи смолоскип, на Новому Соколі Верховний Пластун Сірий Лев Вогонь Любови Рідного Краю. Святочну Ватру під час Пластової Зустрічі на Пластовій Оселі в Іст Четтем запалював найстарший із живих ще Українських Січових Стрільців — отаман Т. Рожанковський і говорили там до пластуства видатні представники Усуусів. Про те, як колись перед сорок роками вимаршовували в січових рядах перші українські пластуни і про те, як на протязі сорок літ Український Пласт зберігав живу стрілецьку традицію — розповів пластовому братству на Святочній Ватрі Пластової

Зустрічі на оселі України під Мон-треалем — підписаний.

Але й самі Ви — юнаки і юначки — своїми зайняттями і грами доказали, що казка пройдених доріг Українського Січного Стрілецтва для Вас завжди жива й актуальна. В тереновій грі під час Зустрічі в Іст Четгем Ви вивели бій на Маківці, бій під Бродами і бій Української Повстанчої Армії. Канадійські юнаки свій виховний вишкільний табір на Пластовій Січі в Гретьон, Онт. назвали Калиновим цвітом і кожне з шатер в цьому таборі „охрестили” якоюсь стрілецькою назвою: Маківка, Лисоня, Семиківці, Пісочна, Гаї к. Львова та ін. Новачки свій табір на цій же Пластовій Січі назвали „Синьою Чічкою”. Ваші гутірки, Ваші вогники і Ватри в цих та в усіх інших пластових таборах цього літа Ви присвятили історії Українського Січного Стрілецтва, історії українських визвольних змагань.

Сьогодні — усе те: табори, мандрівки, зустрічі, вогні і ватри — за нами Товариство. Вони живуть ще тільки в розповідях Ваших і спогадах, стаючи так казкою Ваших пройдених доріг, запалюючи і підтримуючи в Ваших серцях вогонь любови до далекої Батьківщини, до її славного минулого.

Вернувшись до Ваших домів, Ваших пластових домівок і шкільних заць, Ви не забудете тієї казки. Іскрами захоплених спогадів вона зринатиме у Ваших серцях знову і знову і пориватиме Вас поглиблювати Ваше знання, виробляти

ПЛАСТ — МИСТЕЦТВО ЖИТТЯ

(Із статті „На шляху однієї ідеї”, друкованої в „Молодій Україні”, 1933)

Пласт — це не сама забава для забави, не сам спорт, не сама руханка, не військо і не школа. Це в розумну систему укладене і молоті здорових народів зрозуміло подане до виконання мистецтво життя. Виразно підкреслюю: це мистецтво (штука) і як таке — воно вимагає від нас запалу, хисту і студії, речей, що їх народи завжди шукають і знаходять серед молоті. Як можна в кожному мистецтві бути самоуком, так можна бути пластуном без пластових підручників і без пластового уладу. Як були великі творці — мистці ще довго перед різними академіями, так були пластуни ще перед заснуванням Пласту. Великі люди — не всі, тільки ті, в яких історія ствердила пластові прикмети, названі в підручниках Пласту, як зразки і предчці ідеалу пластуна. І нема найменшого сумніву, що коли б вони жили, були б співтворцями Пласту і — розуміли б його

Ваші уми і зміцнювати Ваші руки, щоб Ви — розсіяні сьогодні по всьому світі, колись у майбутньому могли допомогти цими руками й умами Вашій далекій, сьогодні поневоленій Батьківщині.

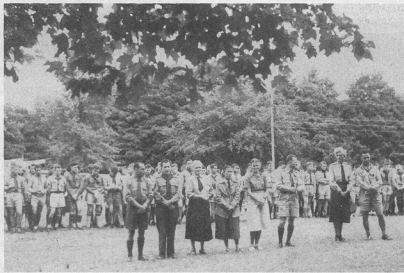
Богдан Кравців

без підручників, самі з себе. Як з академії і з-під найкращих професорів мистецтва можна вийти дуже пересічним мистцем, так і з Пласту можна вийти цілком пересічною людиною. Бо Пласт вимагає запалу, хисту і студії.

Пласт, як організація, помагає одиниці стати пластуном, але пластуном його не зробить, коли в нього нема щирого запалу, вродженого хисту й бажання збагнути, в чому річ. Пласт — це улад самовиховання і хто у пласті не стане пластуном, доказує сам своєю нездібністю стати мистцем життя. Опрокинути вартостей Пласту він не в силі, як і не заречить існування і значення наприклад мистецтва той, хто не вважаючи на студії, не став мистцем. Тому дивіться на всіх тих, які будучи членами Пласту, не ризикнуть таки нічим від непластунів, так, як ви дивились на таких, що беруться наслідувати Рафаеля, а думають не про мистецтво, а тільки про їжу і про спання, або що раді б бачити Україну дуже великою і могутньою, але страх їх бере сказати... слово по українськи. Пласт — це не мистецтво для лінохів, бонгузів, безбарвних мамелюків, самолюбів і неуків, тільки талановитих хлопців із молодечим життям і вродженою інтелекцією та з зародками почуття краси і добра в душі. Тільки такі зрозуміють скоро більше чуттям ніж розумом, в чому суть, ціль і краса Пласту... Такі хлопці зуміють погодити Пласт з наукою в школі і ладом у хаті, зуміють виконати з пластової формалістики те, що для уладу коначне докладно настільки, щоб у паперових наказах, запитах, скаргах і проханнях, або в самому бездушному впоряді не втопити пластової діяльності, яка, як життя, проявляється в поступі, умові і фізичним розвитку, в зарадності, бистроті, підприємчовості, свідомій дисципліні і гнучкості. Такі хлопці по закінченні середньої школи не відліпляться від Пласту, як зле приклеєна оздоба на рамі гарної картини, тільки залишається артистично викінченим елементом різьби, виконаною долотом мистця, твором людського генія.

— Ось вам суть пластової ідеї...

Д-р Олександр Тисовський

Юнацька Зустріч на Пластовій Оселі в Іст Четгем, ЗДА, 1954. Команда Зустрічі з пласен. Ганною Дмитренко-Ратич, учасницею колишніх боїв і походів УСС (Третя від ліва)
фото: І. Сорочко

ЛИСТ ДО ПЛАСТУНІВ — ЮНАКІВ

24. липня, 1954 р. горіла Ваша Юнацька Ватра на честь Українських Січових Стрільців.

24. липня, 1954 р. Ви вшанували тих, що в 1914 р. взяли в руки зброю і пішли засвідчити власною кров'ю свою любов до рідного народу і свою відданість ідеї самостійності України.

Ми, УСС, запам'ятемо: Українські пластуни ЗДА перші відвідували 40-річчя збройного виступу УСС.

А Ви запам'ятайте: На Вашій Ватрі був найстарший із живучих УСС — отаман Теодор Рожанковський, що мав синів у „Лісових чортах“, а внуків на таборі в Іст Четгем.

І ще запам'ятайте: Такі, як наймолодші з Вас — 12 літні — помагали УСС-ам у Карпатах, приносили хліб і вістки, а такі, найстарші з Вас — 18 літні — йшли зі зброєю до наступу на Ключі і на Мавківці.

Багато було пластунів у наших рядах.

А між ними один з найкращих, незабутній Осип Яримович, поручник і командант сотні. Хоробрий вояк, розважливий командант і сердечний товариш. Згинув під конохами в 1917 р. Був одним з перших і в Пласті, і в УСС. Тож не забудьте назвати котрийсь із своїх куренів його чесним і славним іменем. Він варт Вашого куреня, а Ви його імені.

Горіла Ваша Ватра...

Коло неї стояли відпоручники УСС та батьки й діти Ваші. Вони з любов'ю дивилися на Ваші ряди, бо сподіваються від Вас передовсім чотириох речей: 1. характеру, 2. любови до народу, з якого походите, 3. гордості українського походження, 4. збереження традиції.

Хто має характер, той сповнить покладене на нього завдання.

Хто любить народ, з якого походить, той pomoже йому все і всюди.

Хто має гордість походження, той збуде пошану і має самопошану.

Хто зберігає традицію, той засвідчує і перше і друге, і третє.

Я був на Вашій Ватрі, я дивився на Вас, і я вірю, що Ви. Дорогі Юнаки, будете, під проводом Старшини, вирощувати ці прикмети.

Роман Купчинський,
б. поручник і б. ад'ютант
1. полку УСС.

ЗНОВУ ВОГОНЬ ЗУСТРІЧІ

(Пластова зустріч в Іст Четгем в 40-у річницю вимаршу УСС)

Спершу було багато сумнівів і міркувань чи робити взагалі Зустріч, як примістити стільки юнацтва на одному місці, яку зладити програму, щоб вона була можливою до виконання і т. д.

Але і тут ще раз переміг притаманий завжди пластунам оптимізм — і дату Зустрічі устійнено на 23-24. липня під час зміни таборів на Пластовій Оселі в Іст Четгем. Зустріч мала відбутися під знаком 40-ліття вимаршу Українських Січових Стрільців, тож і програма була зв'язана з цією річницею.

Перший день посвяченограм у терени та маршам, в яких взяло участь майже 200 юнаків. Їхні м'ялі гуртки поділені пісяя ступінь та приналежності відходили то знову прихотили на умовлене місце, де сувора комісія під проводом пл. сен. О. Колодич і ст. пл. Ю. Крижанівського перевірявала висліди та час. Там треба було показати добре своє знання, не лише пластова, але теж й історії наших визвольних змагань. Одні ішли на Мавківку, другі шляхом Дивізії під Броду а інші знову продалися з бункрів УПА на захід. А шляхи визначені вже завчасу в лісах Іст

Четгем не були легкі і неодні з учасників змагу ще до сьогодні згадують „нешасливий“ місток, від якого так легко було збитися з визначеної дороги. Але крім однієї звихненої ноги всі вернулись щасливо до цілі та закінчили гру. Соціальне обчислення вислідів змагань забрали довгі години і щойно в останньому наказі довідалися ми, хто вийшов переможцем. У юначок першуним був Курінь УПУ-ок ім. Олени Теліги з Флядельфії, а у юнаків 5 Курінь УПУ-ів ім. Петра Конашевича-Сагайдачного з Нью-арку.

Серед цих передових треба доконець підкреслити гарні індивідуальні висліди наших далеких друзів з Шикага, що приїхали як представники тамошнього юнацтва. Ми зі справжньою радістю вітали їхній приїзд і здається всі бажали собі одного, щоб на наступній Зустрічі були з нами не лише ці скромні „представники“ — але цілі гуртки юнацтва з Шикага Дітройту, Київленду й всіх далеких від Східного побережжя Пластових Осередків. На те вони й є ці Зустрічі — щоб закріпити дружбу між нами і дати змогу пізнати се-

Юнацька Зустріч на Пластовій Оселі в Іст Четгем, ЗДА. Представники УСС, Члени КПС — ЗДА та Команда Зустрічі біля командного шатра: Стоять зліва на право: пл. сен. Ірина Любач, Голова Крайової Пластової Ради пл. сен. В. Масок, Крайова Команданта Пластунок пл. сен. О. Кузьмич, Голова Крайової Пластової Старшини пл. сен. М. Раковський, о. Ю. Гіринь, п. Т. Рожанковський, п. Г. Дмитренко-Ратич, п. Р. Купчинський, проф. М. Заклинський, пл. сен. М. Левчицький, пл. с. В. Гіринь, Крайовий Командант Пластунів пл. сен. Т. Дубрак, пл. сен. Я. Падох.

фото: І. Сорочко

бе та показати свою пластову постану.

Цьогорічній Зустріч — перша цього роду тут у ЗДА мала однак не тільки пластовий характер. Коли у першій вечір стаюдо все пласто-ве братство в чотирокутнику до святичного перегляду — попри їхні лави проходили разом з Головою КП Старшини та обома Крайовими Командантами теж як почесні гості своголово представники тих, що 40 літ тому назад зі зброєю в руках вимаршували проти ворога України. Саме до цих Українських Січових Стрільців, що визначили нашу Зустріч своєю присутністю були звернені слова Голови КПСтаршини пл. сен. М. Раковського коли він, відкриваючи Святочну Ватру зголосив готовість пластового юнацтва плекати далі цю ідею, за яку Українські Січові Стрільці та їх наслідники ішли в бій. Розгорів запалений найстар-ший з живих отаманом УСС п. Т. Рожанковським смолоскип і цей символічний вогонь перейшов через провідників Пласту у руки третього покоління — теперішнього юнацтва, щоб спалахнути великою ясеюю ватрою. В її теплому полу-м'ї зворушливі слова учасників бо-їв Українських Січових Стрільців ред. Р. Кулчинського та п. Ганич Дмитерко-Ратич іскрами падали у серця юних слухачів. І жевріли ще ясніше, коли на закінчення цієї свя-точної години пл. сен. Я. Падох вказував юнакам шлях, яким завжди йшли пластуни в ім'я свого першого головного обов'язку — через ряди УСС-ів, до І-ої Дивізії

КОЛИ НЕГОДА ПРОЖЕНЕ НАС...

... із зеленої мурави і нам про-ходить відбути наші сходи в домівці, тоді треба нам забути про м'яч і відбувати наші гри так, щоб вони відповідали просторові нашої домівки. Тому гри відбуваємо від-повідно до віку і зацікавлення юна-ків. Коли, наприклад, Лиси це дуж-е жваві, прийдеться вибрати біль-ше рухливі гри, а коли Вовки по цілоденній мандрівці або тереновій грі втомлені, то треба вибрати спокійніші гри. Тільки одне мусять і Лиси і Вовки пам'ятати, що всі на раз не можуть говорити чи кричати, дехто мусить сидіти тихо і не перешкоджувати другим, на-приклад:

Гуртковий Марко шепче Юркові на вухо, що в нашому Гуртку є „злодій“, який хоче викрасти Пла-стовий співаник у Владка. Треба добре вважати! Треба добре вва-жати! Марко пояснить гри перед тим Несторові, який і має бути „злодій“ і буде намагатися під час забіяти викрасти непомітно спі-ванок.

Ромко і Славко клячати на до-

і легендарної УПА. Погас вогонь Великої Ватри — і наступний день приніс метушню кінця. Знову роз-биралося пласто-ве братство по всіх усюдах — але теплі іскорки почу-вань залишилися в душах і тлі-тнуть до наступного літа, щоб запалити ще кращу і більшу Ватру II-гої Юнацької Зустрічі.

О-КА.

лівці із зав'язаними очима — в кожного у правій руці кусок мо-тузки або пояс і кожен тримається лівою рукою ноги крісла. На запит: Брате, де ти? другий від-повідає „Я тут“ і тоді один одно-го старється вдарити. Виграє той, що найбільше разів влучив у сво-го противника.

Коли Лиси й Вовки разом у до-мівці — нехай вони стануть дво-лавою, обличчям до себе, так, щоб з одного кінця була дволава зам-кнена і щоб таким чином створити сліпу дорогу, на якій укладають книжки та інші різного роду пере-шкоди. Ромко проходить раз сліпою дорогою і другий раз має перейти із зав'язаними очима, не спіткнувшись об жадну з пере-шкод.

Влодкові зав'язують очі та са-джають по середині круга і в руку дають йому пояс або мотузку (шнурок). Решта Лисів та Вовків намагається його зачіпити, а він борониться. Кого вдарити, той зай-має його місце.

На зміну потому зав'яжемо Іва-севичі очі і він має відгадати по го-лосі, хто до нього говорить. Коли відгадає, Юрко займає його місце і має вгадати по ході, хто до нь-ого зближається.

На місце Івася стане Андрій і Борис із зав'язаними очима і ре-шта юнаків стає навколо них. На долівку кладемо черевик або книж-ку. Виграє той, хто найкорше знайде наосліп дану річ.

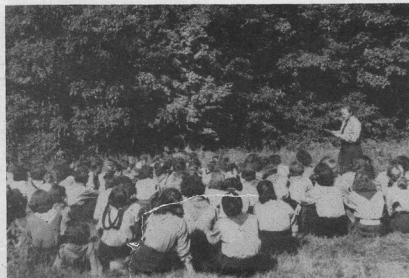
Потому Лиси можуть збудувати барикаду із столів, крісел та ін-шого, що її Вовки мають розібрати без галасу і якнайспокійніше. З черги можна відбути цю гру на переміну і тоді хай впорядник або зв'язковий оцінює, хто найкраще виконав своє завдання.

Утворім круг — і Юрко хай ви-ходить за двері. Борис буде про-відником і всі мають вважати, що він буде робити і повтаряти те за ним. Покличемо Юрка і нехай він відгадає, хто є провідником.

Увечері згасім світло і поставмо в якомусь місці годинник. Вовки мають вгадати слухом, де він на-ходиться.

Андрій вийде за двері, а ми ви-берім якийсь предмет — напри-клад каламар — Андрій вертається і старється питаннями дізнатися, який це предмет.

Влодко і Нестор стають напро-ти себе і вибирають собі якусь особу або професію, яку вони хоч-ять представляти. Один одному

Гутірка в таборі

фото: Я. Вижницький

ГУЦУЛЬЩИНА – ЗЕЛЕНА НАЗКА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ

Гнат Хоткевич

ГУЦУЛ

Дивися на нього, як він рубав. Яка сила і краса розмаху, яка безліч рухів, завжди зручних, завжди потрібних, віками обрахованих, що від батька до сина переходять!

Сокира грає і співає у нього в руках. Він усе робить нею, мов би то була третя рука. Впадає тріска у воду — ловить її сокирою, а коли кінчає роботу — як зручно перекине оту залізну свою помічницю на згиб лівої руки: у нього кожна частина тіла до сокири пристосована.

За те й дерево виходить з-під гуцульської сокири як гнбильоване. На закінчення завжди додає пару-другу штрихів, як маляр до картини; потім кине сокиру так, що вона встромиться носом у самий вершок смереки.

Бо Гуцул від самого уродження коло сокири: його колиску навіть гедя бартков колісав. Ще вони їсти не уміли, а вже сокирою на порозі щось стругало, поки мати не дала ляпанців:

— На порозі? На порозі тобі місце?

Не це її обурювало, що сокиру взяв, а те, що не знає властивого місця.

І всюди Гуцул зручний, легкий, звинний. Летить у шалений бігу ковбки водою, — а він перебігає по тім живим мості ріку. А був один такий, що на ковбок у ризах сів верхи і злетів у низ на такім бігу, що дерево в порох розлітається, коли вдариться об що.

І любить силу Гуцул, любить її в усім. Як зустрічається з вами, то не вітає вас тендітном'яким „добридем“, котрим мов би духів яких лихих хотів відогнати від твого дня та накликати добрих,

аби вони тобі, безсилому, помогли. Ні, Гуцул каже: „Єк дужі?“ Отже,

Молодий Гуцул

чи є сила в грудях, чи здолаєте самі пометати ворогів під ноги.

Гусленку споживав таку, що сиди ти на третім верху, а й то тобі, дивлячися на гуцульський сніданок, очі рогом лізуть та ос-

кома зуби дре — таке воно кисле. А Гуцулові саме тоді в смак...

Та що! Навіть до гербати (чаю)

Гуцул додає перцю...

І до нахти (нафти) візьме Гуцул та й докине перцю!

— Ає! Бо то моцніша нахта стає ви того (від того) та й горит тоді востро.

Отак же „востро“ він і живе. — Як робить, то гостро робить: внесе такий терх муки на свій верх що у коня спина вигинається; на шалений воді зіпре дарабу цілу грудьми та ще й каже: „тут нема того що 'нема сили' — лиш мусит бути!“

А вже найгостріше то б'ється Гуцул. Ой і дико, і не по-людськи, а по-гуцульськи б'ється! Гримить топірцем у груди — в груди, в голову, вже не дивиться і не хоче дивитися...

Але за те ж і терпить Гуцул біль, як ніхто! Двадцять Ляхів (Польків) здохнуть, нім Гуцула засвербить. З розваленою на двоє чашкою, внесе облятий, об'юшений кров'ю, з поламаними ребрами, з роздавленими під обцасами грудьми — він схопиться як демон червоної, і знов, і знов кидається у бій і валить топірцем на право, на ліво, аж поки не відкриють його бартками та кіллям, аж поки не сядуть на нім десять душ, не скрутять йому в'язів...

А й потім, коли переночує він так, плаваючи у власній крові, то загорнеть його у ліжник і віднесуть полем десь аж „до в село“, коли прийде лікар і безнадійно

Ірич

Вид з гуцульського села Жаб'є на Чорногору в Карпатах

фото: М. Сеньковський

ЗУСТРІЧ НА ОСЕЛІ „УКРАЇНА”

почне порпатися в обнаженім м'язу, витягаючи шматки костей, Гуцуд не простогне, не двигнеться зускудом і — наперекір всяким медицинам — на злість лікарів, касуючи всякі поняття учених людей про витривалість людської породи — видзорові!

О. Олесь

НА ЗЕЛЕНИХ ГОРАХ

...Там стали гори, як титани,
На варті воли і краєв, —
Там, наче сізі океани,
Шумлять незаймані ліси.

Там струмів голубом туркоке,
Там диня папороті цвіте,
Там ніжна мавка в срібні ночі
Вінок на голову плете.

Там під смерекою густою
Чужеземць змається стрілою, —
І враз зіймається стрілою,
Біжить, регочеться і раже!

Давно він зник уже в просторах,
Великим білим птахом зник,
А ще гримить, як грім по горах,
Його веселий хижий крик.

Там Водник людей морочить
І гріє руки криканим,
Коли рибалки серед ночі
Заплязять весело вогні.

Там свистом Лисовик сканкає
Ведмедів, рисів і вовків,
А сари Лисовка нагуває
З кришчів смерекових лісів.

Вночі, як місяць випливає,
Мавки танцюють свій танок,
Ім вітер тихо трембітає,
І в лад прилаєскує струмок.

Там люди, духи і каміння
Віки живуть життям одним, —
Одно пробіває всіх проміння
І в'яже з лісом віковим.

Злочин пожегтви на пресовній фонд
догомагють нам у великій мірі видавати
„Молоде Життя” й „Готуйся” правляючо
і безперервно.

Пластунки влаштовують табір під час Зустрічї пластових з'єднань Сходу Канади на оселі Україна, б. Монреалю

фото: Д. Гасюк

Збірка на станції в Торонті востема сорок п'ять. Нас числять, рахують, перераховують. Дві бракує. Одна є. Однієї нема. Є!

„Завантажуємось” до вагону. Не той! Переносимось в сусідній. Напелечники скрізь і всюди: на голові, на плечах, під ногами.

Врешті розташувались. Поїзд рушив. Ідемо!

Ранком ми в Монреалі. На станції привітливо зустрічає нас старничий і командант зустрічї (одна й та сама особа — Лисовий Чорт друг плав'юк). Тут заміняємо поїзд на автобуси і мчимось швидко сивою стрічкою догори спершу рівниною піть і далі крутими долинами гір.

Оселя Україна (названа так ще

Голова КПС в Канаді пл. сен. керів. Цюпа Палів під час зустрічї пластових з'єднань Сходу Канади на оселі Україна б. Монреалю

фото: Д. Гасюк

старими імігрантами) — це виріяний куток для пластових таборів. Чотири квадратних млі, поляни, ліси й озера — все те належить до оселі. На широкій поляні біліють вже пластові шатра.

Зустріч відкрива в суботу дня 31. липня короткою промовою пл. сен. керів. Цюпа Палів, Голова КПС-Канада. Змістовні слова навіязували до великої річниці вярмаршу Українських Січових Стрільців, визначували пластовські обов'язки і завдання в сучасному. Садувало підняття прапорів, національних і курінних, відчитання наказів. В зустрічї взяло участь ок. 210 пластовів і пластунок з усіх східних місцевостей Канади. Були й гості із ЗДА — троє із Філадельфії.

Увечері запалено ватру, присвячену тим, які сорок років тому виходили підіймати Червону Калину. Про участь українських пласту-

Група учасників Зустрічї на оселі Україна б. Монреалю в Канаді (Торонтські старші пластуни та „Морські Соколи”)

фото: Д. Гасюк

нів у цьому вимарші і про те, як у Пласті піддержувано стрілецьку традицію говорив пл. сен. Богдан Кравців. Виступали на переміну із своїми піснями, деклямаціями, збірними рецитаціями юначки і юначки, новаки і новачки Торонто і Монреалю. Тріскотіло полум'я, червоні змійки іскор вилися вгору, ми сиділи великим кругом — „заслухані в золоту слів, що лились про славне минуле, про мрії гарячі, про волю, що прийде колись”.

Ранком у неділю збудив нас пронизливий свист. Руханка, збирання, молитва, снідання. На Службу Божу йдемо до каплиці, що над берегом озера. Тут так тихо, спокійно, здається, що й ліс, і озеро, і гори моляться разом з нами.

Відзначки і листівки з пл. марками, продані під час зустрічї, купували всі. Коли хто забув адресар досту, то слав сам собі привіт із зустрічї, але слав. А вже фото і автографів нема що згадувати. Це ж два найкращі способи для познайомлення як друзби.

Теренівка, нетерпляче ждана і довгими місяцями підготовлювана, хоч водночас і страхтлива, відбулася в неділю пополуни. Торонтійці говорили, що це було б „поганом”, якби Монреаль їх переміг; монреальці відповідали, щоб торонтійці не робилися такі „мурові”. Але... Вийшло таки так, як не чекали ні один ні другі: взяли перше місце двічата. З юнаків тільки один перейшов усі пункти, за що його і визначено в наказі.

В той час, як юнацтво блукало дебрами, шукаючи індіанських знаків, в шатрі старших пластунок друкувалася одноднівка „Зустріч”.

3 ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

ЗМАГАННЯ ЗА ЛЕНТУ УСС

В дні 16-го квітня 1954 відбулися наради представників затерезаних юнацьких частин з Краєвим референтом юнацтва для вирішення кількох спільних для всього юнацтва в ЗДА питань діяльностевого характеру.

В нарадах брало участь дев'ять юнаків. 2-ох старшин пластуниів і два п'ял сеніори, та були присутні такі частини:

- 1-ий Курінь УПЮ ім. соти. Федя Черника в Філадельфії
- III-ій Курінь УПЮ ім. гетьмана Івана Мазеги в Нью-Йорку
- IV-ий Курінь УПЮ ім. Петра Конашевича Сатайдачного в Ніуарку
- I-ий Самостійний Гурток УПЮ ім. Головного Отамана Симона Пеллери в Пасейку.

В програмі наради входили: коротка доповідь Краєвого референта на теми су-

Богдан Кудрик й Орест Леськів (у плаванні) та Володимир Шмотодоха, Ярослав Бойчук та Орест Субтельний (у схопах у воду). Закінчився День „водною вагрюю“, збудованою ст. пл. Юриєм Ференцевичем на спеціальній дарабі на ставі П'ял оселі. Після того, як погаса вода вагрю, запалено другу вагрю над берегом ставу. Вагрю відкрив д-р Яр. Падох, який закликав пластунів випрацювати у мореплавстві, щоб коли приїде знову час піднесення українських прапорів над Чорноморською Фляоті, пластуни могли виконати своє завдання.

„Малі Стрільчики“ і „Маківка“

Таборування новачків і юнацтва в Іст Четтем відбувалося цього року, як і в інших таборах під знаком 40-річчя вимаршу Українських Січових Стрільців у поле. З цього приводу табір новаків обрав собі назву „Малі стрільчики“ і табір юнаків назву „Маківка“. Достословується до тієї назви також всі 14 юнацьких гуртків, примічених в 14 великих шатрах табору, звали собі назви, пов'язані з історією боїв і походів УСС, як напр. Стрій, Ключ, Лисоя, Бережин, Семикіць, Золота Липа, Стрипа, Львів та інші. Учасники юнацького табору одержать відзначку (за проектом Олега Самаріянка) з надписом „Маківка“ і малюнком: золоті промені сонця освітлюють червоне верхів'я „Маківки“. Командант юнацького табору був пл. сен. д-р Янослав Падох, ЧК, і бунчужним ст. пл. Микола Кравців, ЛЧ. Командант новачкового табору пл. сен. Оселан Грималич і бунчужним ст. пл. Юрій Український, ЛЧ.

Табір юначок „Стрільця пісня“

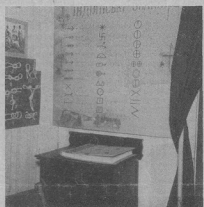
В останньому тижні червня і в перших трьох тижнях липня ц. р. відбувся на Пластовій оселі в Іст Четтем (на поляні „Вовча тропка“) під проводом пл. сен. Ірини Пухевич-Льобочакової, вишкільний табір юначок північорської, філадельфійської та сусемних округ. Табір, зайвття якого присвячено пильнодним змаганням, названо „Стрільця пісню“. Назвами пісень „охрестині“ юначки теж свої турки-штра: „Синя чічка“, „Чота крилатих“, „Червона калина“, „Бережанська кадра“, „Галчанки“, „Вільховець“, „Хуртовина“, „Малева пічка“, „Залізна острога“ та інші.

Табір новачок „Лісова полнина“

В цьому ж часі, що й табір юначок на П'ял оселі в Іст Четтем, відбувся під проводом пл. сен. Евстахія Гойдині табір новачок „Лісова полнина“, в якому взяло участь о. 160 новачок (бунчужні Марта Доберач і Галія Савчак). Водночас відбувся пл. сен. Микола Кравців, ЛЧ, зайвття якого присвячено пильнодним змаганням, названо „Лісова полнина“. Назвами пісень „охрестині“ юначки теж свої турки-штра: „Синя чічка“, „Чота крилатих“, „Червона калина“, „Бережанська кадра“, „Галчанки“, „Вільховець“, „Хуртовина“, „Малева пічка“, „Залізна острога“ та інші.

Відзначення 10-ліття „Української дивізії“

В днях 7. й 8. серпня 1954 юнацький і новачків пластовий табір в Іст Четтем відзначили 10-ліття вимаршу Першої Української Дивізії УНА проти більшовиків та бою під Бродами. В суботу 7. серпня пластові гуртки змагалися в теренових маршах і вирахов на маршрутх Дивізії під проводом командних офіцерів Дивізії. Увечері цього ж дня відбулася святочні вагрю

Куток юнаків на пластовій виставці в Бюфало (квітень 1954)

часної проблематики юнацтва, його потреб і бажань та шляхів до задоволення їх. Далі пл. сен. Володимир Бакалєць навідив дуже вичерпно важливість моменту змагань з власної практики у праці з юнаками. Після жвавої й цікавої дискусії представники відрядних частин вирішили відновити міжкурінні змагання за першеством на терені ЗДА за ленту УСС, яку в 1952-ому році здобув I-ий Курінь УПЮ у Філадельфії. Створено Комісію змагань в склад якої входять: судді згаданих частин, з'явкові трьох Курінів УПЮ, а на голову цієї Комісії вибрано пл. сен. В. Бакалєць. Комісія підготувала правильні змагань і зокрема устійнює спосіб токування. Правильний спосіб одержать усі юнацькі частини в ЗДА. Наради устійнили також, що час змагань буде тривати до кінця квітня кожного року, а на Святках Весни відбуватиметься Урочища передача ленти УСС.

М. К., ОХ

Чорноморський день на Пластовій оселі в Іст Четтем

Цьогорічні новачків і юнацьких таборів в Іст Четтем, ЗДА, влаштували дня 14. липня ц. р. „Чорноморський день“ із змаганнями у плаванні, в яких переможцями вийшли юнаки Юрій Граб, Аскольд Гайнас, Роман Гаврилук і новачка Оксана Субтельна, і юнаки Орест Субтельний,

писана спершу на коліні і потому одним пальцем на машині. Як закінчився тереновий змаг, гук закупа була готова.

Увечері при „ватрі дружби“, що її відкрив коротким словом Б. Кравців, і що її аранжиром був Хоростіль з Морських Соколів, гумору не бракувало. Найбільш подалося торонтському кошовому...

В понеділок пополудні гукнули ми останнє „прощай“ гірській Україні в канадійських горах, прихованим шатрам, друзям, що залишалися там таборувати. Треба було їхати, хоч і не врилось, що це вже кінець зустрічі.

Ідучи автобусами, ще оглянули ми Монреаль і потому величаву церкву св. Йосифа. Увечері монреальські пластуни гостили нас у домівці УНО. Деякіла гарних хвили і знову: Скоб! До побачення! Від'їжджаємо на станцію.

Зникають останні світла міста. У вікна вагону темніть, тільки спинки фотелів і заспані обличчя пластунів невизражно відбиваються в шибках. Примикаються очі... Прибавлю виліскує пласо озера, що на оселі України, водянй літеї і навколо такий мовчазний, таємничий ліс... А там сміх, гамір, дунає лісія, тріскотить полум'я, сміються очі, хтось дружньо щипає руку: — Скоб, подруго! Стасивой дороги! Не забудьте приїхати до нас парік улітку...

Дарка

ПЛАСТОВИЙ ГУМОР

ПІСНЯ „НЕНАСИТЦВ“

Українські пластуни в Аргентині влаштували пластовий табір над морем в місцевості Пунта дель Індіо. В цьому таборі склали вони (чи вірніше: Гинель, Ходя, Помпей і Смок) таку пісню, що її співали на... кобвобської мелодію:

В „Пунта Індіо“ над морем е оселя,
Був пластовський табір; кажуць буде ще,
Де Ля П'яты хвиля грає,
П'яло сонце принімає,
Проходило вітрещ — де дме.

Гоп-я-е, я-е, гоп-я-е, я-ю,
У таборі — в Пунта Дель Індіо.

Пластуни бувають тут прекрасну мають,
Що ніколи не сумує по ночах,
Все вона десь ішезає
І азярми спривчає,
Хоч нам спати хочеться — аж страх!

Гоп-я-е, я-е, гоп-я-е, я-ю,
У таборі „Ненаситці“ — це було.

Кухаря в таборі славного ми мали,
Що нам риж і макарони все варив,
І не раз таке бувало,
Що в „свіжарку заглядати,
Бо голодні „Ненаситці“ ми були.

Гоп-я-е, я-е, гоп-я-е, я-ю,
У таборі — в Пунта дель Індіо.

Виставка пунних робіт і пластових відмістей (відділ моделей) під час Пластового Тижня (2 — 9, травня 1954) у Вінніпегу
фото: Р. Сечук

Виставка ручних робіт і пластових відмістей (відділ української різьби і вишивки) під час Пластового Тижня у Вінніпегу
фото: Р. Сечук

в обидвох таборах. В неділю після Богослуження відбувся перегляд юнацького табору „Маківка“, під час якого кола старшини Днівній вручили переможцям гурткам у теренових змаганнях провамітний прапорець й інші нагороди.

„Калиновий цвіт“ на Пластовій січі

На оселі Торонгської ПЛ. Станції в Грэфтон, Онг. над Озером Онтаріо, що її прозвано „Пластовою січю“, відбувся в перших двох тижнях серія ч. р., під проводом пл. сен. Керіна. Цього Палів, виховний вишкільний табір юначок „Калиновий цвіт“. Бунучною табором була Ада Длаур. Взяло в таборі участь ок. 50 пластунок, в тому зб. з Торонга, ренга із різних місцевостей ЗДА (Філадельфія, Клівленд, Бюфало). Табір був поділений на шість гуртків, що примінялися в 12 штарх, названих: Лісоня, Маківка, Гаї к. Львова, Пісоня, Миколай та інші. Програма гуторок охоплювала головну історію визвольних змагань.

Виховні табори в Німеччині

В Гохланд-Кенігсдорф (Баварія) відбулися наприкінці липня і в перших тижнях серія ч. р. вишкільний табір УПЮ-ів „Ліпирів порог“ і вишкільний табір УПЮ-ок „Хортин“. В таборі юнаків під проводом пл. сен. І. Коростія взяло участь 37 юнаків, 9 старших пластунок та 4-ок сен.Юрив. Табір юначок веда ст. пл. Олена Делка і в ньому взяло участь 28 юначок і три старші пластунок. Відбулися табори з допомогою пластових станцій і Груп ЗДА і Канади, які з'їздили і переслали українським пластунам в Німеччині кількасот доларів на влаштування літніх таборів.

Для учасників обидвох таборів відбувся спеціаліний курс покваліф. впогодивши, що його провадив Старий Орел, Головний Булавний УПН.

НОВІ ПЛАСТОВІ ВИДАННЯ

Цюпа Палів, Напрями для річного плану праці у пластових з'єднаннях. Записки Українського Пластуна ч. 22. Видання Головної Пластової Булави. Нью-Йорк-Торонто, 1954, стор. 14, ціна 0.25 дол.

Встановлені Головною Пластовою Булавою напрями для ведення пластової виховної праці на протязі шірого року, починаючи від Різдва до осені, часу підступів успіхів і досягнень. Книжечка необхідна

для пластових виховників і провідників. **Впорядк. до пластуни.** (З додатком: Уставки, інструкції). Записки Українського Пластуна ч. 9. П. Видання. Видання Головної Пластової Булави заходом КПС в Канаді. Торонто, 1954, стор. 43 та 11 (установки). Ціна 0.25. Цикл.

Нове видання, затверджене ПІБ, пластового впорядку з рисунками і схемами (друк і технічне виконання: Чорний Джек, малюнки — Гого). Дуже важливий додаток про уставки, зредатований Піком. Книжечка кончена для всіх пластових провідників.

Там-там. Листок дружнього зв'язку Самостійного Гуртка УСП-ів „Сроманці“. Нью-Йорк, ч. 1 — 1. лютого 1954, ч. 2 — 19. березня 1954, ч. 3 — 16. квітня 1954. (Штампграф).

Часопис друкований в 25 примірниках для внутрішнього зв'язку між часемані УСП-ів „Сроманці“, що своїм патроном обрали б. и. Андрія Гарасевича, молодого нашого поета й альпініста.

Куток Філателіста

ПЛАСТОВА МАРКА
з приводу виставки українських поштових марок

Пластова марка, зроблена з портрету Осеника Українського Пласту д-ра Олександра Тисовського і виконана арт. мал. В. Бошоркою. Видана Пластовою станці-

цею у Вінніпегу дня 10. квітня 1953 року з приводу Виставки Українських Поштових Марок, що відбулася в днях 10. до 12. квітня 1953 року у Вінніпегу. Друкувати у друкарній часопису „Новий Шлях“ в накладі 980 штук, з того 200 штук різаних і 780 штук неправильно лірованих. Друкувати в барвах синьо-темно-зелень з темно-бронзовою обідкою.

УВАГА! ПЛАСТУНИ — ФІЛАТЕЛІСТИ

З днем 1. весня 1954 року відкриваємо при Аміністрації „Молодого Життя“ філателістичний відділ, в якому можна буде набувати пластові марки давніших і нових видань, як тек українські (приватні) марки різних установ, товариств та організацій. Хто має вже колекцію пластових ч. українських марок, мотгме поповнювати її давнішими різкими і новими виданнями, хто не має, може започаткувати нову гарну колекцію. За надісланням 0.15 дол., вислаємо каталог пластових та інших марок, що їх можна набувати в нашому філателістичному відділі. Подаємо тек поради й інформації щодо колекціонування.

Пишіть на адресу:

„МОЛОДЕ ЗИТТЯ“
с/о BOHDAN KRAWCIV
2811 Mt. Vernon St.
Philadelphia 38, Pa., U.S.A.

„МОЛОДЕ ЗИТТЯ“, Journal for Ukrainian Youth

Видає „Пласт“, Організація Української Молоді
Published by PLAST, Ukrainian Youth Organisation, Inc. Detroit, Mich, Pa. USA
Редяге Колерія.

Загальна Редакція й Аміністрація виховних журналів: **Богдан Кравців**
2811 Mt. Vernon St.
PHILADELPHIA 38, PA. USA

Ціна \$0.20. Річна передплата (10 місяців кім вакацій) — \$2.00.

Друкарня „Дніпро“, 77 Іст Ст. Маркс Пла, Нью-Йорк.